

COI0X01TDIA4

Česká obchodní inspekce

Ústřední inspektorát
Štěpánská 796/44, 110 00 Praha 1

Sp. zn.: ČOI 58837/23/3000
Č. j.: ČOI 15064/24/O100/HI/Št
SEČ: 289/30/23

Praha
01.02.2024

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), o odvolání:

obviněné, společnosti **Albert Česká republika, s.r.o.**, se sídlem Radlická 520/117, Jinonice, 158 00 Praha 5, IČO: 44012373, zastoupené Mgr. Renatou Hrdličkovou Fikovou, advokátkou, se sídlem Medunova 2947/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5, podaném proti rozhodnutí inspektorátu České obchodní inspekce Jihomoravského a Zlínského ze dne 10.10.2023, č.j. ČOI 120814/23/3000/R/Jur, kterým jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši **400.000,- Kč** (slovy: čtyři sta tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „ZOS“), a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS, pro porušení ust. § 4 odst. 4 ZOS ve spojení s ust. § 5 odst. 2 písm. d) ZOS a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) ZOS, pro porušení ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. l) ZOS, a kterým jí dále bylo v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **1.000,- Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto**:

Podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se odvolání zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 3402893023, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 3402893023, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a nebyly shledány důvody pro jeho zrušení či změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS, kterého se jako prodávající dopustila tím, že:

- dne 1. 2. 2023 v provozovně Albert Hypermarket na adrese Kotodejská 546/17b, 767 01 Kroměříž, nesprávně účtovala cenu u 29 druhů výrobků, které byly zakoupeny do kontrolního nákupu a které jsou blíže specifikovány ve výroku napadeného rozhodnutí, čímž vznikl celkový rozdíl 186,20 Kč v neprospěch spotřebitele;
- dne 27. 3. 2023 v provozovně Albert na adrese Veverí 287/40, 602 00 Brno – Veverí, nesprávně účtovala cenu u 1 druhu výrobku, který byl zakoupen do kontrolního nákupu (MN Těst. s kuřec. 39 g deklarováno 25,90 Kč, účtováno 34,90 Kč), čímž vznikl rozdíl 9,- Kč v neprospěch spotřebitele.

Jmenovaná společnost je viněna z porušení ust. § 4 odst. 4 ZOS ve spojení s ust. § 5 odst. 2 písm. d) ZOS a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) ZOS, kterého se jako prodávající dopustila tím, že:

- dne 24. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese Generála Klapálka 300, 755 01 Vsetín, uvedla informaci o ceně výrobku po slevě, která byla způsobilá uvést spotřebitele v omyl ohledně konkrétní cenové výhody této akční ceny, když u výrobku JAR ČISTIČ MYČKY 2 ks uvedla „AKCE, původní cena 139,90 Kč, -28 %, cena po slevě 99,90 Kč, nejvýhodnější cena za posl. 30 dnů 139,90 Kč (-28 %)“, ačkoli z doložené cenové evidence bylo zjištěno, že výše uvedený výrobek byl za uvedenou cenu nabízen již od 27. 12. 2022;
- dne 9. 5. 2023 v provozovně Albert na adrese Merhautova 1065/214, 613 00 Brno, uvedla informaci o ceně výrobku po slevě, která byla způsobilá uvést spotřebitele v omyl ohledně konkrétní cenové výhody této akční ceny, když u výrobku JAR ODMASŤOVAČ LEMON 500 ml uvedla „AKCE, původní cena 139,90 Kč, -28 %, cena po slevě 99,90 Kč, nejvýhodnější cena za posl. 30 dnů 139,90 Kč (-28 %)“, ačkoli z doložené cenové evidence bylo zjištěno, že výše uvedený výrobek byl za uvedenou cenu nabízen minimálně od 1. 2. 2023.

Dále je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. l) ZOS, kterého se jako prodávající dopustila tím, že:

- dne 27. 3. 2023 v provozovně Albert na adrese Veverí 287/40, 602 00 Brno, u 1 druhu výrobku nabízeného ve slevě uvedla nepravdivou informaci o nejnižší ceně výrobku, za

kteřou ho nabízela a prodávala v době 30 dnů před poskytnutím slevy (dále jen „nejnižší cena“), u 16 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny výrobku nebyla vázaná na uvedenou nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;

- dne 27. 3. 2023 v provozovně Albert na adrese Tovární 511, 769 01 Holešov, u 16 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 29. 3. 2023 v provozovně Albert na adrese Cornovova 1066/3, 618 00 Brno, u 13 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informaci o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 30. 3. 2023 v provozovně Albert na adrese Vídeňská třída 684/69, 669 02 Znojmo, u 16 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 31. 3. 2023 v provozovně Albert na adrese Trávníky 2, 765 02 Otrokovice, u 14 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 4. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese Nádražní 2318/4, 678 01 Blansko, u 18 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 12. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese Kosmova 259/1, 612 00 Brno, u 14 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 13. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese Českobratská 150/2, 679 61 Letovice, u 1 druhu výrobku nabízeného ve slevě uvedla nepravdivou informaci o nejnižší ceně a u 5 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyly vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 14. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese U Jandovky 127/2, 682 01 Vyškov – Nouzka, u 17 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 19. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese Moravské náměstí 754/13, 602 00 Brno, u 8 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;

- dne 24. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese Generála Klapálka 300, 755 01 Vsetín, u 14 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 25. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese Novolíšeňská 2805/15, 628 00 Brno, u 14 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 25. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese U Dálnice 744, 664 42 Modřice, u 13 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na referenční cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 27. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese U Jandovky 127/2, 682 01 Vyškov – Nouzka, u 12 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 4. 5. 2023 v provozovně Albert na adrese Halasovo nám. 805/5, 638 00 Brno, u 8 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu;
- dne 9. 5. 2023 v provozovně Albert na adrese Merhautova 1065/214, 613 00 Brno, u 12 druhů výrobků nabízených ve slevě uvedla informace o slevě z ceny výrobku v rozporu s ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, neboť sleva z ceny nebyla vázaná na nejnižší cenu, ale na jinou prodejní cenu.

Konkrétní zjištění, ve vztahu ke kterým je jmenovaná společnost viněna z porušení ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. l) ZOS, jsou specifikována ve výroku napadeného rozhodnutí.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenované společnosti uložena úhrnná pokuta ve výši 400.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti prvostupňovému rozhodnutí podala jmenovaná společnost (dále jen „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém namítá jeho rozpor s právními předpisy a jejich nesprávnou interpretaci, jakož i nedostatečné zjištění skutkového stavu. Uloženou pokutu považuje za zjevně excesivní a nepřiměřeně tvrdou.

Pokud jde o porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS, odvolatel zdůrazňuje, že v případě nesprávného účtování se jedná o individuální pochybení v rámci evidence cen výrobků prodávaných ve slevě. Z hlediska systémového nastavení a celkového přístupu k uvádění slevových akcí postupuje v souladu s právními předpisy. Zjištěného nedostatku si je vědom. Správní orgán by však měl zohlednit, že se jedná o výjimečné individuální pochybení, kterému se při celkovém počtu nabízených výrobků nikdy nedá zcela předejít, a to ani při používání kontrolních mechanismů v podobě elektronizace a automatizace cenové evidence a provádění pravidelných kontrol cen výrobků ze strany pracovníků odpovědných za vedení jednotlivých

provozoven. Odvolatel je přesvědčen, že ve smyslu ust. § 21 odst. 1 zákona o přestupcích vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby zjištěnému pochybení zabránil.

Odvolatel se neztotožňuje s hodnocením toho, že se dopustil nesprávného účtování již dříve, jako přitěžující okolnosti. Domnívá se, že tato skutečnost mu nemůže být kladena k tíži. Orgán prvního stupně měl při svém rozhodování vzít v potaz rozsáhlost sítě prodejen. Výskyt více pochybení v rámci takto velké sítě nemůže sám o sobě svědčit o systémových chybách na straně odvolatele, je třeba jej hodnotit jako statisticky pravděpodobný výskyt individuálních chyb na straně personálu, byť jsou i tato jednání v rámci objektivní odpovědnosti právnických osob přičitatelná odvolateli. Výše uvedené by však nemělo být hodnoceno jako přitěžující okolnost.

Pouze na základě recidivy nelze náhle uložit pokutu zjevně excesivní v porovnání s pokutami ukládanými za srovnatelné protiprávní jednání v minulosti. Správní orgán musí při vyměřování pokuty přihlížet k materiální závažnosti spáchaných přestupků, tu nelze ani při mnohonásobné recidivě odsunout zcela do pozadí.

K porušení ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS odvolatel namítá, že předmětné jednání není přestupkem a vytýkaný způsob komunikace slev je zcela v souladu se smyslem a účelem dané právní úpravy. Opakuje, že se od počátku s názorem a výkladem správního orgánu neztotožňuje a postihy za porušení ust. § 12a ZOS považuje za nesprávné a nezákonné.

Uvádí, že se tohoto porušení nedopustil, a to z následujících důvodů: (i) právní posouzení orgánu prvního stupně je nesprávné, (ii) předmětná jednání nemohou být přestupkem, neboť nebyla naplněna materiální stránka, (iii) řízení je zatíženo procesními vadami, (iv) krátké legisvakanční lhůty a nejasného výkladu.

Pokud jde o nesprávné právní posouzení, odvolatel poukazuje na to, že ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, ukládá pouze povinnost uvést informaci o nejnižší ceně výrobku, za kterou jej prodávající nabízel a prodával v době 30 dnů před poskytnutím slevy. Odvolatel tak činí. Žádný právní předpis včetně podzákoných právních norem nestanovuje, jakou velikostí písma či jakým způsobem má být prezentována cenová komunikace obecně nebo tato konkrétní informace.

Z gramatického vyjádření tohoto ustanovení vyplývá, že prodávající je při poskytnutí slevy z ceny v rámci prodeje výrobků spotřebiteli povinen poskytnout vedle informací o ceně podle ust. § 12 ZOS také informaci o nejnižší ceně. Žádná bližší specifikace není v ZOS ani v jiném právním předpisu uvedena, uplatní se tedy pouze obecné korektivy, zejména zákaz nekalých obchodních praktik ve smyslu ust. § 4 odst. 4 ZOS.

Podle ustálené judikatury je nezbytné kromě jazykového výkladu objasnit smysl a účel normy. Je zjevné, že účelem povinnosti prodávajícího podle ust. § 12a ZOS je zlepšení informovanosti spotřebitelů a usnadnění porovnávání cen. Vyplývá tak i z čl. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (dále jen „směrnice o cenách“), jejíž novelizované znění bylo do českého právního řádu transponováno prostřednictvím zákona č. 374/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „novela“). V důvodové zprávě k novele je jako cíl úpravy dané ust. § 12a ZOS uvedeno posílení transparentnosti při informování spotřebitelů o poskytovaných slevách výrobků s cílem zabránit umělému navyšování ceny a klamání spotřebitelů o výši poskytované slevy.

Odvolaatel má za to, že způsob, jakým u předmětných výrobků o výši slevy informoval, je v souladu s právní úpravou, jelikož spotřebitel má v okamžiku poskytnutí slevy k dispozici nejen konečnou cenu, ale též informaci o nejnižší ceně výrobku, a to v části cenovky „*Nejvýhodnější cena za posledních třicet dní*“. Přehledně tak spotřebitele informuje o tom, jaký je rozdíl mezi konečnou cenou výrobku a nejnižší cenou a zároveň jaký je rozdíl mezi konečnou cenou výrobku a původní (běžnou) kupní cenou. Spotřebitel má k dispozici oba tyto údaje.

K odkazu orgánu prvního stupně na čl. 6a směrnice o cenách odvolatel podotýká, že směrnice o cenách nijak nebrání prodávajícímu, aby při oznámení slevy z ceny uváděl i jiné referenční ceny za předpokladu, že jsou takové dodatečné referenční ceny jasně vysvětleny, nezpůsobují změnu a nesnižují pozornost spotřebitele při uvádění nejnižší ceny. Odvolatel je přesvědčen, že jím zvolený způsob slevové komunikace tyto požadavky naplňuje, spotřebitel má v okamžiku nabídky k dispozici informace o běžné ceně, finální ceně, nejnižší ceně a také oba procentní údaje. Samotná skutečnost, že odvolatel sděluje spotřebiteli mimo jiné údaj o předchozí běžné ceně a údaj o procentním vyjádření poměru finální ceny vůči této předchozí ceně nemůže být bez dalšího hodnocen jako postup, který je v rozporu s ust. § 12a ZOS.

Orgán prvního stupně z ust. § 12a ZOS uměle dovozuje dodatečnou povinnost prezentovat poskytnutou procentuální slevu z ceny výrobku výhradně na nejnižší ceně. Dotváří tak právo výkladem v rozporu s obecnou zásadou subsidiarity vyplývající z ust. § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (dále jen „soudní řád správní“). Domnělou vyšší ochranu spotřebitelů nelze stavět před zájem na zajištění právní jistoty adresátů dané právní normy.

Vzhledem k výkladovým limitům ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS je odvolatel toho názoru, že jediným možným důvodem pro konstatování porušení zákona z jeho strany může být porušení zákazu nekalých obchodních praktik podle ust. § 4 odst. 4 ZOS. Správní orgán by však musel jednání odvolatele zhodnotit dle kritérií uvedených v ust. § 4 odst. 1 ZOS. Podle odvolatele není možné dospět k závěru, že jím zvolený způsob informování o slevách odpovídá některé ze skutkových podstaty nekalých obchodních praktik podle přílohy č. 1 a 2 k ZOS, ust. § 5, § 5a ani § 5b ZOS, dále má za to, že postupuje s odpovídající odbornou péčí a vztahování výše slevy k jiné než nejnižší ceně není způsobilé podstatně narušit ekonomické chování spotřebitelů.

Co se týče vizuálního způsobu sdělování informací o cenách spotřebiteli, je nutné zmínit, že dominantní a tučně psaná cenová komunikace je historicky zavedenou komunikační praktikou napříč trhem již několik desítek let, je tedy vysoce nepravděpodobné, že by byla způsobila narušit ekonomické chování spotřebitele, který je na takovou komunikaci zvyklý, přijímá ji a denně jí přizpůsobuje své ekonomické chování podle svých potřeb. Naopak informace o nejnižší ceně je informace, na kterou zvyklý není a vnímá ji jako nadbytečnou, jak vyplývá ze zákaznického výzkumu uskutečněného ve dnech 1. 6. – 7. 6. 2023 na 798 respondentech z řad zákazníků napříč kraji i věkovými skupinami. Obsah ani vizuální podobu regálových etiket tedy není možné hodnotit jako klamavou či zavádějící.

Odvolaatel dále podotýká, že zákonodárci nic nebránilo ve vymezení bližších požadavků na způsob cenové komunikace, pokud by takové pravidlo zamýšlel zavést. Pokud žádný právní předpis velikost písma neupravuje, zákonodárce zřejmě nepovažoval za nezbytné do této problematiky jakkoli zasahovat. Je proto na uvážení odvolatele, jakým způsobem nejnižší cenu spotřebiteli sdělí. V některých oblastech zákonodárce minimální velikost písma u povinně uváděných informací stanovil. V tomto případě se tak však nestalo. Ani orgán prvního stupně na žádnou takovou úpravu neodkazuje. Odkazuje pouze na sdělení Evropské komise Pokyny k výkladu a uplatňování článku 6a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES o ochraně

spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (dále jen „pokyny“), které však není závazným pramenem práva a velikost písma ani nezmiňuje. Závěr o případné klamavosti způsobu sdělování informací o slevě by tedy byl založen pouze na hodnocení správního orgánu a byl by v přímém rozporu s výsledky zákaznického průzkumu. Právě na srozumitelnosti pro zákazníka i na jeho dosavadní zvyklosti a očekávání odvolatel způsob komunikace slev založil.

Orgán prvního stupně porušuje ústavně zakotvenou zásadu legální licence uvedenou v čl. 2 odst. 4 Ústavy a čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod a také čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Odvolateli nelze klást za vinu, že plní svou zákonnou povinnost. Změnu cenové komunikace zapříčiněnou změnou zákona nelze vykládat v neprospěch odvolatele, a to ani s odůvodněním způsobnosti narušit ekonomické chování spotřebitele. Pokud by plněním zákonné povinnosti mělo dojít k narušení ekonomického chování spotřebitele, pak by bylo nutné hledat vinu v nedostatečné edukaci ze strany státních orgánů směrem ke spotřebitelům, neboť jsou to právě spotřebitelé, kterým státní orgány nedokázaly včas, přehledně a srozumitelně vysvětlit nově přijatou legislativu. Odvolatel nemá zákonnou povinnost tuto edukaci směrem ke spotřebitelům uskutečňovat. Dále má za to, že průměrný spotřebitel danému způsobu prezentace slevových akcí v celém jejím souhrnu rozumí, o čemž svědčí skutečnost, že odvolatel neviduje jediný případ, kdy by se zákazník proti způsobu cenové komunikace ohradil. To ostatně potvrzuje i skutečnost, že kontroly v této oblasti nejsou zahajovány na podnět spotřebitele, ale z úřední činnosti správního orgánu.

Vyjádření procentuální slevy porovnáním ceny po slevě oproti referenční ceně v podobě běžné maloobchodní ceny namísto nejnižší ceny není pro spotřebitele matoucí, a o to méně, pokud je na cenovce rovněž uvedena nejnižší cena. Odvolatel je přesvědčen, že zákazník díky zvolenému způsobu informování o slevě získává lepší přehled o relevanci poskytnuté slevy porovnáním s objektivně běžnou cenou výrobků. Pro tuto úvahu je pochopitelně nezbytné, aby se informace o slevě zakládala na skutečných původních cenách výrobků, které nesmí být účelově navyšovány, což není a nikdy nebyl případ potravinových řetězců. Odvolatel to ostatně dokládá přímo evidencí cen, kterou má správní orgán k dispozici.

Orgán prvního stupně podle odvolatele nezohledňuje charakter většiny výrobků, které odvolatel spotřebitelům nabízí ke koupi. V případě relativně rychloobrátkového zboží, které tvoří majoritní část jeho sortimentu, není ekonomické chování spotřebitele založeno na porovnávání vývoje cen daných výrobků v časovém horizontu 30 dnů, ale především na aktuální potřebě související s rychlou spotřebou této kategorie výrobků. Výklad předestřený odvolatelem navíc podporuje i konstantní judikatura.

Odvolatel uzavírá, že jeho cenová komunikace je zcela v souladu s povinnostmi uloženými ust. § 12a ZOS a není ani nekalou obchodní praktikou, jelikož veškeré informace jsou pravdivé, čitelné a srozumitelné uvedeny a nejsou proto způsobily ovlivnit rozhodnutí spotřebitele z důvodu jeho možného uvedení v omyl. Přestupek proto nespáchal.

I pokud by správní orgán dospěl k závěru, že jednání odvolatele formálně naplňuje znaky přestupku, nemůže se jednat o přestupek, neboť nebyl naplněn jeho materiální znak (ust. § 5 zákona o přestupcích). Odvolatel v této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45. V posuzovaném případě není dána žádná společenská nebezpečnost jeho jednání, a to z těchto důvodů: (i) odvolatel neviduje jediný případ, kdy by se zákazník proti způsobu cenové prezentace ohradil, (ii) kontroly nejsou zahajovány na základě podnětů spotřebitelů, (iii) odvolatel zajistil vypracování nezávislého

zákaznického průzkumu zaměřeného na srozumitelnost komunikace slev, přičemž z předběžných výsledků vyplývá, že cenová komunikace je pro spotřebitele zcela srozumitelná.

Podle odvolatele je navíc řízení zatíženo procesními vadami. Ve skutkově totožné věci jsou a nepochybně budou zahajována i další přestupková řízení také jinými inspektoráty České obchodní inspekce. Řízení se liší pouze tím, že navazují na kontrolní zjištění učiněná v rámci kontroly v jiné provozovně odvolatele, která z hlediska místní příslušnosti náleží k projednání jiným inspektorátům České obchodní inspekce. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 12. 4. 2018, č. j. 2 As 426/2017-62) by z důvodu procesní ekonomie měla být ke společnému řízení spojena řízení vedená jinými místně příslušnými správními orgány, pokud jsou podobná z hlediska skutkového stavu a pokud spolu úzce souvisejí. Odvolatel znovu žádá, aby nadřízený správní orgán pověřil vedením veškerých v odvolání specifikovaných řízení i všech dosud nezahájených řízení v obdobné věci jeden orgán podle ust. § 131 odst. 2 písm. b) správního řádu. Jedná se o vyřešení jediné právní otázky, u které lze mít navíc důvodně za to, že ovlivní právní poměry odvolatele ve správních obvodech několika správních orgánů, odvolatel proto alternativně žádá, aby veškerá uvedená řízení (i dosud nezahájená) v souladu s ust. § 131 odst. 1 písm. c) správního řádu převzal nadřízený správní orgán a sloučil je do společného řízení. O uvedené odvolatel žádal již ve svém podání ze dne 10. 8. 2023, přičemž přípisem Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 25. 8. 2023 mu nebylo vyhověno. Odvolatel však nadále trvá na tom, že by mělo být vedeno společné řízení. Opačný postup je v rozporu se zásadami procesní ekonomie a šetření práv účastníka řízení.

Dále odvolatel namítá, že novela byla ve Sbírce zákonů uveřejněna dne 7. 12. 2022 a již dne 6. 1. 2023 nabyla účinnosti. Odvolatel se jako člen zájmových sdružení (např. Svazu obchodu a cestovního ruchu) snažil od České obchodní inspekce získat ucelené výkladové stanovisko k ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, aby bylo možné včas a vhodně systémově reagovat na novou povinnost. Zástupci České obchodní inspekce se opakovaně účastnili kulatých stolů, avšak do uplynutí legisvakance lhůty neměl odvolatel žádné ucelené výkladové stanovisko ani jednoho z dozorových orgánů, které by mohlo být dostatečně osvětlujícím vodítkem pro vhodnou realizaci nových zákonných povinností. Odvolatel měl k dispozici pouze zobecněné informace zveřejněné na internetových stránkách České obchodní inspekce až po nabytí účinnosti novely.

Přízpůsobení slevové komunikace novým požadavkům zákona představuje komplexní a velmi finančně (v řádech milionů korun českých) i časově (v průměru šest měsíců až jeden rok) náročný proces, s jehož realizací bylo třeba započít ještě v průběhu legislativního procesu. Odvolatel má za to, že vynaložil maximální možnou snahu, kterou bylo možné očekávat, aby zajistil dle svého nejlepšího vědomí vhodnou úpravu slevové komunikace řádně a včas. Pokud nyní zvolený způsob řešení správní orgán hodnotí jako rozporný se zákonem, je nutné přihlídnout k ust. § 21 odst. 1 zákona o přestupcích. Před nabytím účinnosti novely odvolatel aktivně poptával odpovědi na výkladové nejasnosti, účastnil se odborných debat i kulatých stolů a slevovou komunikaci nastavil podle svého nejlepšího vědomí za současného širokého informování svých zákazníků. To, že se až na základě mnohosti a závažnosti kontrol vedených proti němu pro porušení ust. § 12a ZOS rozhodl svou slevovou komunikaci změnit, nemění nic na tom, že i jeho dosavadní praxe byla podle jeho názoru správná a nebyla v rozporu se zákonem. Tyto skutečnosti by měly být promítnuty minimálně do úvah o výši trestu a měly by být důvodem pro významné snížení uložené pokuty.

Výši uložené pokuty považuje odvolatel za nepřiměřenou, neodpovídající závažnosti pochybení ani případnému dopadu do ekonomické sféry spotřebitele. Správní orgán je povinen držet se v zákonem stanovených mezích, ale i v mezích dosavadní praxe, a musí přihlídnout ke všem okolnostem případu. To však v tomto případě nebylo dodrženo. Orgán prvního stupně

uložil pokutu mimo rámec dosud ukládaných pokut, zneužil volné uvážení a výši uložené pokuty nedostatečně odůvodnil. Pokuta je nepřiměřeně tvrdá i s ohledem na postih jiných obchodních řetězců, které jsou za obdobná pochybení trestány mnohem mírněji.

Za nejzávažnější přestupek považuje orgán prvního stupně přestupek podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS s ohledem na finanční újmu ve výši 186,20 Kč, která spotřebiteli vznikla v důsledku nesprávného účtování. Podle odvolatele je třeba porušení ust. § 12a ZOS považovat za jediný trvalý přestupek vyplývající z téhož systémového nastavení komunikace slev.

K nepřiměřenosti výše uložené pokuty ve vztahu k dosavadní rozhodovací praxi odvolatel poukazuje na rozhodnutí ze dne 23. 5. 2022, č. j. ČOI 66451/22/3000/R/Nev (potvrzené rozhodnutím ze dne 15. 11. 2022, č. j. ČOI 142169/22/O100/Krč/Št), kterým byla uložena úhrnná pokuta ve výši 310.000,- Kč za jednání s obdobnou celkovou výší rozdílu v účtování v neprospěch spotřebitele; rozhodnutí ze dne 19. 9. 2022, č. j. ČOI 114948/22/3000/R/AF, kterým byla uložena úhrnná pokuta ve výši 500.000,- Kč za jednání s více než dvojnásobným rozdílem v účtování v neprospěch spotřebitele (427,26 Kč). V případě porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS s obdobnou závažností jako v nyní řešené věci pak byla rozhodnutím ze dne 28. 6. 2022, č. j. ČOI 78186/22/3000/R/N, uložena pokuta o 150.000,- Kč nižší, tj. pokuta ve výši 250.000,- Kč. Z rozhodnutí jiných inspektorátů České obchodní inspekce odvolatel odkazuje např. na rozhodnutí ze dne 14. 6. 2022, č. j. ČOI 65917/22/2200, rozhodnutí ze dne 4. 4. 2022, č. j. ČOI 49190/22/2200, rozhodnutí ze dne 4. 5. 2022, č. j. ČOI 61032/22/2200, rozhodnutí ze dne 11. 7. 2022, č. j. ČOI 88764/22/2200, rozhodnutí ze dne 9. 12. 2022, č. j. ČOI 153328/22/2200, rozhodnutí ze dne 4. 11. 2022, č. j. ČOI 136155/22/2000/Bö, či rozhodnutí ze dne 25. 3. 2022, č. j. ČOI 40992/22/2000/Tc.

Pokuta uložená napadeným rozhodnutím se tak jeví jako zcela excesivní. Uvedené tedy nasvědčuje tomu, že dochází k nedůvodným rozdílům v rozhodovací praxi, což je v rozporu s legitimním očekáváním odvolatele.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby s ohledem na zjevnou nezákonnost a nesprávnost napadeného rozhodnutí odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil orgánu prvního stupně k novému projednání nebo aby sám rozhodl o snížení uložené sankce.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaná společnost dopustila přestupků uvedených ve výroku napadeného rozhodnutí, a tyto přestupky jí byly bezpečně prokázány. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí.

Pokud jde o námitky odvolatele týkající se porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS, odvolací orgán uvádí, že v případě zjištění z kontroly provedené dne 1. 2. 2023 v provozovně Albert Hypermarket na adrese Kotojedská 546/17b, 767 01 Kroměříž, se nejednalo o pochybení související s výrobky prodávanými ve slevě. U 29 druhů výrobků, u kterých došlo k nesprávnému účtování ve smyslu ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS, odvolatel neinformoval spotřebitele o slevě, u výrobků byla uvedena cena, která následně nebyla na pokladně účtována. V tomto případě byly téměř u celého sortimentu osiva uvedeny ceny, které nebyly spotřebiteli správně účtovány.

K tvrzení odvolatele, že se jednalo o výjimečné a lokální individuální pochybení, odvolací orgán uvádí, že odvolatel je povinen dodržovat své povinnosti ve vztahu k jakémukoli

výrobku, na jakékoli provozovně, po celou otvírací dobu. Rozsáhlost prodejní sítě ani množství nabízených výrobků nepředstavuje polehčující okolnost. Je rozhodnutím odvolatele, kolik výrobků bude prodávat a jak zajistí, aby z jeho strany nedocházelo k porušování právních předpisů. Porušování právních povinností nelze omlouvat rozsáhlostí prodejní sítě ani velkým množstvím druhů nabízených výrobků. Odvolatel neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby přestupku zabránil. Nedošlo tak k naplnění liberačního důvodu podle ust. § 21 odst. 1 zákona o přestupcích.

Je též třeba připomenout, že odvolatel je jako právnická osoba odpovědný za jednání svých zaměstnanců. Podle ust. § 20 odst. 1 zákona o přestupcích *právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby. Mezi takové osoby patří zaměstnanci nebo osoby v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení [podle odstavce 2 písm. c) uvedeného ustanovení].* Odvolatel se tedy nemůže zbavit své odpovědnosti za přestupek poukázáním na to, že se jednalo o individuální pochybení.

V této souvislosti odvolací orgán dále odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 10. 2020, č. j. 30 A 135/2018-57, ve kterém se uvádí: *„Námítka žalobkyně, že se jednalo či mohlo jednat o pochybení jednotlivých zaměstnanců, je rovněž nepřiléhavá. Žalobkyně je povinna organizovat své podnikání takovým způsobem, aby dostála všem svým zákonným povinnostem. To platí i v rovině personální. Za chování svých zaměstnanců nese žalobkyně odpovědnost, a pokud pochybil její zaměstnanec, toto pochybení je v rovině zákona o ochraně spotřebitele pochybením žalobkyně samotné.“*

V projednávané věci bylo zjištěno porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS při dvou kontrolách, ve vztahu k celkem 30 druhům výrobků, a to s celkovým rozdílem 195,20 Kč v neprospěch spotřebitele. Takové provinění zcela jistě nelze považovat za bagatelní. Materiální závažnost přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS byla nepochybně naplněna. Nelze přehlédnout, že odvolatel se porušování této povinnosti dopouští opakovaně, za což byl v minulosti mnohokrát sankcionován. Předchozí uložené pokuty však nevedly k tomu, aby se dostatečně poučil a přijal taková opatření, aby k porušování této povinnosti již nedocházelo. Toto je jistě nutné zohlednit v jeho neprospěch.

Co se týče porušení ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS, odvolací orgán předně odkazuje na text tohoto ustanovení: *„Informace o slevě z ceny výrobku obsahuje informaci o nejnižší ceně výrobku, za kterou jej prodávající nabízel a prodával v době 30 dnů před poskytnutím slevy.“*

Požadavkem platné právní úpravy tedy je, aby prodávající, pokud informuje spotřebitele o slevě z ceny, uvedl také nejnižší cenu, za kterou výrobek nabízel a prodával v době 30 dnů před poskytnutím slevy. Dále je prodávající v souladu s ust. § 12 ZOS povinen informovat spotřebitele o ceně prodáváných výrobků v souladu s cenovými předpisy, tj. zákonem č. 526/1990 Sb., o cenách, v rozhodném znění, zejména uvést informaci o ceně platné v okamžiku nabídky. Vzhledem k tomu spotřebitel očekává, že vedle aktuálně platné ceny bude informován o nejnižší ceně.

Platná právní úprava neupravuje v souvislosti s informováním spotřebitele nic jako „běžnou“ či „původní“ cenu. O takové ceně tak může prodávající informovat spotřebitele nad

rámec svých zákonných povinností. Při uvádění takové ceny si však nemůže počínat tak, že tuto cenu uvede způsobem, který by mohl vést spotřebitele k dojmu, že se jedná o nejnižší cenu (popř. aktuální nabídkovou cenu). Pokud prodávající jinou než nejnižší cenu uvádí, může tak učinit za předpokladu, že (i) tuto jinou cenu řádně vysvětlí; (ii) způsob, jakým je tato jiná cena uvedena, nebude pro spotřebitele matoucí a nebude snižovat jeho pozornost, pokud jde o nejnižší cenu (popř. aktuální nabídkovou cenu).

Odvolací orgán podotýká, že uvádění dalších cen (tj. cen, jejichž uvedení není vyžadováno právními předpisy) na cenovce snižuje její přehlednost a může být pro spotřebitele matoucí. K tomu lze odkázat na úvahu Krajského soudu v Ostravě vyjádřenou v rozsudku ze dne 3. 11. 2022, č. j. 25 Ad 5/2021-32, která se sice týká požadavků ust. § 12 ZOS, avšak odvolací orgán má za to, že ji lze vztáhnout i na pravidla daná ust. § 12a ZOS: „*Krajský soud má současně za to, že požadavek § 12 zákona o ochraně spotřebitele na jasnou informaci o konečné ceně výrobku nemá za účel zaplavení spotřebitele více informacemi, které by naopak svou mnohostí mohly spotřebitele zmást. Účelem předmětného ustanovení je, aby zákazník měl okamžitou přesnou, správnou a nezávadějící informaci o ceně konkrétního výrobku.*“ Ani cílem ust. § 12a ZOS není, aby na cenovce bylo uváděno velké množství informací, které pro spotřebitele budou nejasné. Požadavkem ust. § 12a odst. 1 ZOS je pouze to, aby při informování o slevě byl spotřebitel též řádně seznámen s nejnižší cenou.

Co se týče procentuálního vyjádření slevy, odvolací orgán uvádí, že podle důvodové zprávy k novele, kterou byla povinnost podle ust. § 12a ZOS zavedena, *cílem této úpravy je posílení transparentnosti při informování spotřebitelů o poskytovaných slevách výrobků a zabránit tak umělému navyšování ceny a klamání spotřebitelů o výši poskytované slevy.* V pokynech se obdobně uvádí: „*Nový článek 6a směrnice o označování cen řeší otázku transparentnosti snižování cen zavedením konkrétních pravidel, která zajistí, že se bude jednat o skutečné slevy. Cílem článku 6a je zabránit obchodníkům v umělém zvyšování referenční ceny nebo v klamání spotřebitelů ohledně výše slevy. Zvyšuje transparentnost a zajišťuje, že spotřebitelé při oznámení snížení ceny skutečně zaplatí za zboží méně. Nové ustanovení o slevě z ceny rovněž umožňuje orgánům činným v trestním řízení a orgánům dozoru nad trhem snazší kontrolu spravedlnosti při snižování ceny, protože stanoví jasná pravidla pro referenční „předchozí“ cenu, z níž musí oznámená sleva vycházet.*“

Vzhledem k uvedenému je pro naplnění požadavků ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS nutné, nejen aby (i) byla uvedena nejnižší cena, (ii) případně uváděné jiné referenční ceny byly řádně vysvětleny a nebyly uváděny způsobem, který by byl pro spotřebitele matoucí, nebo by snižoval pozornost spotřebitele, pokud jde o nejnižší cenu, ale také aby (iii) případně uváděné procentuální vyjádření slevy bylo odvozeno z nejnižší ceny. Všechna tato pravidla musí být dodržena, aby bylo vyhověno platné právní úpravě.

Procentuální či jiné vyjádření výše slevy tedy musí být odvozeno od nejnižší ceny. Pokud by z hlediska požadavků ust. § 12a ZOS, bylo možné akceptovat, aby údaj o procentuálním vyjádření slevy nevycházel z nejnižší ceny, postrádalo by toto ustanovení smysl.

Odvolací orgán dále odkazuje na pokyny, které jsou sice nezávazné, jistě z nich však lze při výkladu ust. § 12a ZOS vycházet a jejich závěry použít na podporu argumentace správního orgánu. Díky pokynům si nejen správní orgán, ale i adresáti dané právní povinnosti mohou učinit lepší obrázek o tom, jaká jsou východiska této právní úpravy a jak by mělo být přistupováno k výkladu ust. § 12a ZOS (obdobně jako v případě důvodových zpráv k zákonům či odůvodnění směrníc). V úvodu samotných pokynů se zdůrazňuje jejich nezávaznost a dále se uvádí: „*Účelem tohoto sdělení je poskytnout vodítko, jak by tato nová ustanovení*

o oznámeních o slevě z ceny měla být vykládána a uplatňována. Aby byla zajištěna právní jistota a usnadněno vymáhání, toto sdělení zdůrazňuje problémy, které jsou společné všem členským státům, včetně vzájemného vztahu mezi směrnici o označování cen a jinými právními předpisy EU. “

V pokynech je výslovně uvedeno, že procentuální vyjádření slevy musí být odvozeno od nejnižší ceny: „V souladu s tím musí být sleva z ceny prezentována s použitím uvedené „předchozí“ ceny jako ceny referenční, tj. jakákoliv uvedená procentuální sleva z ceny musí být založena na „předchozí“ ceně stanovené v souladu s článkem 6a: Pokud je například oznámení o slevě z ceny „50 % sleva“ a nejnižší cena za předchozích 30 dní byla 100 EUR, bude prodejce muset prezentovat jako „předchozí“ cenu 100 EUR, ze které se vypočítá 50 % snížení, nehledě na to, že poslední prodejní cena zboží byla 160 EUR. “

Ve vztahu k uvádění jiných referenčních cen, než je nejnižší cena, se v pokynech uvádí: „Článek 6a zároveň nebrání prodávajícímu uvádět při oznámení slevy z ceny jiné referenční ceny za předpokladu, že jsou takové dodatečné referenční ceny jasně vysvětleny, nezpůsobují záměnu a nesnižují pozornost spotřebitele při uvádění „předchozí“ ceny v souladu s článkem 6a. Například obchodník, který uplatňuje slevu z ceny častěji než jednou za 30 dní, může spotřebitele dodatečně informovat o svých dalších předchozích cenách takto: „20 % sleva od [počáteční datum] do [koncové datum]: 80 EUR místo 100 EUR, naše nejnižší cena za posledních 30 dní. Naše běžná cena mimo propagační období za posledních 30 (nebo 100 dní atd.) byla 120 EUR“. Způsob, jakým jsou tyto jiné referenční ceny prezentovány a vypočítávány, obecně podléhá směrnici o nekalých obchodních praktikách. V tomto ohledu musí obchodníci vždy zajistit, aby spotřebiteli bylo jasné, co představují ostatní uvedené referenční ceny. “

Odvolatel tedy požadavky platné právní úpravy nenaplnil. Na cenovkách uvedl jinou referenční cenu a z této odvodil procentuální vyjádření slevy. Tuto jinou referenční cenu na cenovce nikterak nevysvětlil a především ji uvedl způsobem, který snižoval pozornost spotřebitele, pokud jde o nejnižší cenu. Spotřebitel se mohl domnívat, že tato jiná referenční cena je nejnižší cenou a mohl tak poskytovanou slevu vnímat jako výhodnější, než ve skutečnosti byla. V případě některých výrobků se navíc o slevu ani nejednalo, neboť nejnižší cena byla nižší než uváděná aktuální platná nabídková cena. Takovou situaci nelze akceptovat, a to ani v případech, že nejnižší cena na cenovkách byla uvedena. Nejnižší cena totiž byla napsána při samém spodním okraji cenovky, a to drobným písmem. Pozornost spotřebitele upoutala především aktuální nabídková cena, která byla na cenovkách uvedena nejvýrazněji. Dalším výrazným údajem bylo slovo „AKCE“. Spotřebitel byl dále přitahován přeškrtnutou cenou, kterou odvolatel v odvolání vysvětluje jako cenu „původní“, „běžnou“, a dále údajem o procentuálním vyjádření slevy, které bylo odvozeno od přeškrtnuté ceny. Takové informování spotřebitele o nejnižší ceně bezesporu nenaplnuje požadavky ust. § 12a odst. 1 ZOS.

Odvolací orgán je přesvědčen, že při výkladu ust. § 12a ZOS nikterak nepochybil a že jím zastávaný výklad je správný a zákonný. Jedině při tomto výkladu může dojít k naplnění smyslu právní úpravy.

Co se týče argumentace odvolatele k otázce porušení zákazu nekalých obchodních praktik podle ust. § 4 odst. 4 ZOS, odvolací orgán uvádí, že v tomto správním řízení je odvolatel viněn z porušení ust. § 4 odst. 4 ZOS ve spojení s ust. § 5 odst. 2 písm. d) ZOS. Toto porušení je spatřováno v tom, že odvolatel v případech specifikovaných ve výroku napadeného rozhodnutí u výrobku informoval spotřebitele o slevě, výrobek však byl za danou cenu podle odvolatelem předložené cenové evidence nabízen po delší dobu – výrobek JAR ČISTIČ MYČKY 2 ks téměř čtyři měsíce, výrobek JAR ODMASŤOVAČ LEMON 500 ml více než tři

měsíce. Spotřebitelé vnímají slevovou akci jako krátkodobou, trvající spíš několik dní, nikoli měsíců. Na základě sdělených informací se mohl spotřebitel domnívat, že uvedené výrobky jsou v danou chvíli nabízeny za výhodnou cenu a mohl je tak zakoupit, ačkoli pokud by věděl, že uváděná prodejní cena u výrobků platí několik měsíců, mohl by např. jejich nákup odložit.

Odvolací orgán se zcela ztotožňuje se závěry orgánu prvního stupně uvedenými na str. 20 napadeného rozhodnutí: „*Správní orgán je toho názoru, že uvedené nekalé jednání obviněné bylo způsobilé uvést spotřebitele v omyl, neboť spotřebitel mohl nabýt dojmu, že kupuje předmětné výrobky ve slevě za výhodných cenových podmínek, ačkoliv tyto výrobky byly za totožných podmínek nabízeny ze strany obviněné již delší dobu. V případě výrobku JAR ČISTIČ MYČKY 2 ks byl tento výrobek za akční cenu 99,90 Kč nabízen téměř čtyři měsíce, u výrobku JAR ODMŠŤOVAČ LEMON 500 ml byl tento výrobek nabízen za akční cenu 99,90 Kč více než tři měsíce. Správní orgán má za to, že spotřebitelé vnímají slevové akce jako akce trvající krátký časový úsek, což může motivovat k okamžité koupě a výrazně je tak ovlivněno jejich obchodní rozhodnutí. Správní orgán je dále přesvědčen, že o slevové akci lze hovořit v případě jejího trvání v řádech dnů, nikoliv měsíců. Na základě výše uvedeného lze mít proto za to, že spotřebitel mohl být přesvědčen, že koupě uvedených výrobků bude pro něho výhodná, ve skutečnosti se však „akční cena“ uvedených výrobků v období čtyř, resp. třech měsíců nezměnila, a proto mu ve srovnávaném období nepřinesla žádnou cenovou úsporu a nebyla pro něj v uvedeném období finančně výhodnější.“*

Jednání odvolatele tedy je v rozporu s požadavky odborné péče a zároveň je způsobilé podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, resp. může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Odvolatel porušil ust. § 4 odst. 4 ZOS ve spojení s ust. § 5 odst. 2 písm. d) ZOS a dopustil se přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) ZOS.

Ve vztahu k jinému jednání, než je popsáno v předcházejících odstavcích (bod 2. výroku I. napadeného rozhodnutí), není odvolatel v tomto správním řízení viněn z porušení zákazu nekalých obchodních praktik.

Odvolatel dále namítá, že předmětná cenová komunikace je u něj zavedená a že ze zákaznického výzkumu vyplynulo, že za nejméně důležitou informaci jeho respondenti označili nejnižší cenu. Odvolací orgán poznamenává, že pokud jde o zavedenost cenové komunikace, není s ohledem na zavedení povinnosti podle ust. § 12a ZOS až s účinností od 6. 1. 2023, tento argument případný. Rovněž nelze souhlasit s tvrzením odvolatele, že by spotřebitelé údaj o nejnižší ceně vnímali jako nadbytečný. Podání spotřebitelů, která správní orgán ve vztahu k činnosti odvolatele obdržel, se týkala i nesprávného informování o slevě z ceny (viz níže). Pokud odvolatel používal cenovky v takové podobě, v jaké byly zjištěny při kontrolách, na které navazuje toto správní řízení, je zřejmé, že si spotřebitelé nejnižší ceny ani nevšimnou. Na rozdíl od ceny přeškrtnuté a z ní odvozeného procentuálního vyjádření slevy ji navíc nebudou považovat za údaj, který odvolatel považuje za důležitý a kterým mínil naplnit požadavky právní úpravy.

Jak již bylo uvedeno, zákonodárce stanovil jasnou povinnost uvést spolu s informací o slevě i nejnižší cenu. Jistě není žádoucí, aby tato zákonem vyžadovaná informace byla uvedena způsobem, jakým činil odvolatel v případech specifikovaných v bodě 3. výroku I. napadeného rozhodnutí. Odvolatel primárně lákal spotřebitele na slevu z jiné než nejnižší ceny a z této ceny též odvozoval procentuální vyjádření slevy. To je ve zjevném rozporu se smyslem dané právní úpravy, která má zamezit právě tomu, aby prodávající klamal spotřebitele ohledně skutečné výše slevy. Odvolatelem zvolený způsob informování o nejnižší ceně nenaplnuje ani požadavek transparentnosti při oznamování slev. Odvolací orgán má za to, že spotřebitel mohl

v důsledku jednání odvolatele vyhodnotit poskytované slevy (pokud se vůbec o slevy jednalo) jako výhodnější, než ve skutečnosti byly.

Dále opakuje, že právní předpisy nestanovují povinnost uvádět „původní“, „běžnou“ cenu, její uvedení tak dominantním způsobem, jak učinil odvolatel, přitahuje pozornost spotřebitele. Spotřebitel se tak může domnívat, že se jedná o nejnižší cenu, jejíž uvedení je pro prodávajícího při informování o slevě z ceny naopak povinné. Vzhledem k výše uvedenému považuje odvolací orgán argumentaci odvolatele, že zákonodárci nic nebránilo v tom zavést podrobná pravidla pro specifikaci písma a jeho velikosti v rámci cenové komunikace, za nedůvodnou. Spekulace nad zavedením takových pravidel jsou vyvolány tím, že odvolatel místo toho, aby plnil požadavky právní úpravy, uvádí na cenovkách ceny, které nemá povinnost uvádět, tyto ceny na cenovkách nikterak nevysvětluje a uvádí je takovým způsobem, že jsou pro spotřebitele matoucí a snižují jeho pozornost, pokud jde o nejnižší cenu. Uvedení procentuálního vyjádření výše slevy odvozeného nikoli od nejnižší ceny pak rovněž může vést spotřebitele k tomu, aby pod vlivem této informace výrobek zakoupil, ačkoli skutečná výše slevy není tak výhodná a spotřebitel by při řádném informování o této výši nemusel výrobek zakoupit. Takové jednání je v rozporu s platnými právními předpisy.

Odvolací orgán zcela odmítá námitku odvolatele, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku. Podle ust. § 5 zákona o přestupcích *přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin*. Porušení právních povinností tedy musí být zároveň společensky škodlivé, aby se jednalo o přestupek. V této souvislosti je třeba poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2019, č. j. 6 As 321/2018-31, ve kterém soud konstatoval: *„V první řadě přitom považuje za nutné konstatovat, že společenská škodlivost je zpravidla dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku, což potvrzuje též setrvalá judikatura Nejvyššího správního soudu – k tomu viz rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008 – 45, publ. pod č. 2011/2010 Sb. NSS, či rozsudek ze dne 9. 8. 2012, č. j. 9 As 34/2012 – 28. To znamená, že materiální stránkou správního deliktu má smysl se blíže zabývat zejména v hraničních případech, „pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, jak přílehlavě konstatoval zdejší soud v již zmíněném rozsudku č. j. 5 As 104/2008 – 45.“*

V tomto případě se však nejedná o takovou situaci, kdy by byly dány okolnosti, které vylučují, aby vytykaným jednáním byly porušeny nebo ohroženy právem chráněné zájmy společnosti. Spotřebitel nebyl řádně informován o nejnižší ceně, jak je vyžadováno ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS. Mohl se domnívat, že poskytovaná sleva je výhodnější, než ve skutečnosti byla. To je zvláště patrné v případech, kdy se o slevu ve skutečnosti vůbec nejednalo, neboť nejnižší cena byla nižší než aktuální nabídková cena, přestože odvolatel informoval spotřebitele o slevě z ceny. Šlo např. o výrobek Božkov Tradiční 35 % (zjištění ze dne 25. 4. 2023 z provozovny odvolatele na adrese U Dálnice 744, 664 42 Modřice), u kterého odvolatel na cenovce uváděl aktuální prodejní cenu 109,90 Kč, údaj o slevě ve výši 34 %, přeškrtnutou cenu 169,- Kč a drobným písmem při samém spodním okraji cenovky nejnižší cenu 98,90 Kč (skutečně se jednalo o nejnižší cenu v rozhodném období 30 dnů před poskytnutím slevy); či o výrobek NP Bio kuskus celozrnný 500 g (zjištění ze dne 14. 4. 2023 z provozovny Albert na adrese U Jandovky 127/2, 682 01 Vyškov – Nouzka), u kterého odvolatel na cenovce uváděl aktuální prodejní cenu 34,90 Kč, údaj o slevě ve výši 30 %, přeškrtnutou cenu 49,90 Kč a drobným písmem při samém spodním okraji cenovky nejnižší cenu 29,90 Kč (skutečně se jednalo o nejnižší cenu v rozhodném období 30 dnů před poskytnutím slevy). V případě výrobku Tablety Jar Platinum 90 ks odvolatel při kontrole dne 25. 4. 2023 v provozovně odvolatele na adrese U Dálnice 744, 664 42 Modřice, na cenovce uváděl přeškrtnutou cenu

1.149,- Kč a lákal na slevu v procentuálním vyjádření 52 %, jako aktuální nabídková cena byla uvedena cena 549,- Kč. Z předložené cenové evidence vyplynulo, že přeškrtnutá cena není ani cenou „běžnou“, „původní“ – výrobek byl v době od 1. 3. do 21. 3. 2023 nabízen za 599,- Kč, v době od 22. 3. do 10. 4. 2023 za 619,- Kč, od 11. 4. do 18. 4. 2023 za 499,- Kč a od 19. 4. 2023 za 549,- Kč. O slevě ve výši 52 % se tak nedá v žádném případě hovořit. Pochybení odvolatele tedy nejsou natolik bagatelní, že by nedošlo k naplnění materiální stránky příslušného přestupku.

Odvolatel ve svém odvolání poukazuje na to, že neneviduje jediný případ, kdy by se zákazník proti způsobu cenové prezentace výrobků ohradil, že kontroly nejsou zahajovány z důvodu podnětu spotřebitelů, ale z úřední činnosti, což v této oblasti považuje za neobvyklé, a že se rozhodl zajistit vypracování nezávislého zákaznického průzkumu zaměřeného na srozumitelnost komunikace slev veřejnosti. K zákaznickému průzkumu se odvolací orgán vyjadřoval již výše. Pokud jde o poukázání odvolatele na to, že žádný ze zákazníků u něj neuplatnil výhrady vůči cenové komunikaci, tato skutečnost nemá vliv na to, zda odvolatel dodržuje své zákonné povinnosti, či nikoli. I pokud by tomu tak skutečně bylo a žádný zákazník by u odvolatele nenamítal nesprávnost cenové komunikace, neznamená to, že by nedocházelo k porušování ust. § 12a ZOS ani že by nebyla naplněna materiální stránka přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS. Odvolací orgán uvádí, že správní orgán eviduje podání spotřebitelů, která se týkají informování o slevách ze strany odvolatele. Na podnět spotřebitele týkající se deklarování slev byla provedena kontrola dne 25. 4. 2023 v provozovně Albert na adrese Novolíšeňská 2805/15, 628 00 Brno (podání ze dne 6. 4. 2023, č. j. ČOI 45823/23/3000). Dále je možné poukázat např. na podání ze dne 10. 2. 2023, č. j. ČOI 19612/23/O100, ve kterém spotřebitelka uvedla: „*V kartě Albert je zveřejněna cena toaletního papíru ZEWA ve slevě ze 149,90 na 69,90. Přitom jsem jej v tomto týdnu kupovala v naší prodejně za 79, 90.*“ V podání ze dne 15. 3. 2023, č. j. ČOI 34377/23/O100, pak spotřebitel uvedl: „*Podle informací v televizi jsem pochopil, že se musí u slev uvádět cena nejnižší za 30 dní a pak je sleva určena z této ceny. Ale u nás v Albertu to tak nemají. Je tam třeba uvedená cena u čokolády Milka 59,90 Kč, sleva 50%, ale pak tam mají nejvýhodnější cenu za posledních 30 dní 59,90 Kč. Nebo u Perwolu, tam je cena 199 Kč, sleva 64%, ale nejvýhodnější cena je 199 Kč, takže taky žádná sleva. Jestli jsem to dobře pochopil, žádná sleva tam není a těch 50% je podvod.*“

Správní orgán se tedy setkal s opačnými reakcemi spotřebitelů na komunikaci slev ze strany odvolatele. Pro některé spotřebitele je tak nepochybně způsob, jakým odvolatel informuje o nejnižší ceně, matoucí a nesrozumitelný. Co se týče zahajování kontrol z úřední činnosti, správní orgán věnuje dlouhodobě značnou pozornost kontrolám dodržování právních povinností ze strany maloobchodních řetězců, v souvislosti s novou právní úpravou prodávajícím přibýly povinnosti, správní orgán se tedy zaměřil na kontrolu jejich dodržování. Tato skutečnost nikterak nesouvisí s naplněním materiálního znaku přestupku.

K námitkám odvolatele týkajícím se procesních vad řízení odvolací orgán odkazuje na sdělení ve věci žádosti o delegaci ve smyslu ust. § 131 odst. 2 písm. b) správního řádu, resp. o atrakci ve smyslu ust. § 131 odst. 1 písm. c) správního řádu, ze dne 25. 8. 2023, č. j. ČOI 105804/23/O100. Na závěrech tohoto sdělení odvolací orgán trvá. K delegaci, popř. atrakci, neshledal dostatečné důvody. Vedení správního řízení tím inspektorátem, v jehož územním obvodu byla při kontrolách na provozovnách určitého prodávajícího shledána pochybení, je běžnou praxí. K delegaci podle ust. § 131 odst. 2 písm. b) správního řádu ani k atrakci podle ust. § 131 odst. 1 písm. c) správního řádu v takových případech nedochází. Odvolací orgán na takové praxi neshledává nic protiprávního, nejde o procesní vadu.

Odvolací orgán nemůže souhlasit s odvolatelem, že by se v případě porušení ust. § 12a ZOS z jeho strany jednalo o trvajících přestupek. Podle ust. § 8 zákona o přestupcích *trvajících*

přestupek je takový přestupek, jehož znkem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán. V posuzované věci se nepochybně o trvalý přestupek nejedná, nepostihuje se zde udržování protiprávního stavu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 57/2012-28, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 3 As 205/2015-29). Vytýkané jednání odvolatele nelze posuzovat jako jediný skutek.

Za zcela nedůvodné považuje odvolací orgán tvrzení odvolatele, že před nabytím účinnosti novely neměl od dozorových orgánů žádné ucelené výkladové stanovisko, které by mohlo být dostatečným vodítkem pro vhodnou realizaci nových zákonných povinností. V žádném případě není pravda, že by měl odvolatel k dispozici pouze zobecněné informace zveřejněné na internetových stránkách České obchodní inspekce až po nabytí účinnosti dané právní úpravy.

Součinnost České obchodní inspekce v této souvislosti byla naopak nadstandardní. Správní orgán poskytl již před nabytím účinnosti novely odpovědi na celou řadu dotazů týkajících se výkladu ust. § 12a ZOS. V rámci těchto odpovědí bylo od samého počátku odkazováno na pokyny, které byly vydány již dne 29. 12. 2021, s tím, že správní orgán z nich bude při výkladu tohoto ustanovení vycházet. Z pokynů vyplývá, že sleva má být odvozována od nejnižší ceny: *„Pro zajištění souladu s článkem 6a musí obchodník oznamující slevu z ceny identifikovat nejnižší cenu, kterou účtoval za příslušné zboží nebo zboží po dobu nejméně posledních 30 dnů před uplatněním slevy z ceny. Tato nejnižší cena zahrnuje jakoukoli předchozí cenu „po slevě“ během tohoto období. Nezohlednění cen uplatňovaných během předchozích propagačních období 30 dnů před oznámením o snížení ceny bude v rozporu s článkem 6a směrnice o označování cen. (...) V souladu s tím musí být sleva z ceny prezentována s použitím uvedené „předchozí“ ceny jako ceny referenční, tj. jakákoliv uvedená procentuální sleva z ceny musí být založena na „předchozí“ ceně stanovené v souladu s článkem 6a: Pokud je například oznámení o slevě z ceny „50 % sleva“ a nejnižší cena za předchozích 30 dní byla 100 EUR, bude prodejce muset prezentovat jako „předchozí“ cenu 100 EUR, ze kterých se vypočítá 50 % snížení, nehledě na to, že poslední prodejní cena zboží byla 160 EUR.“*

Zástupci České obchodní inspekce a Ministerstva průmyslu a obchodu se účastnili též kulatých stolů se členy Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR, jehož je členem i odvolatel, na kterých rovněž vysvětlovali předmětnou právní úpravu a zodpovídali dotazy členů (písemné vyjádření k návrhu novely bylo Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR zasláno již dne 1. 6. 2022, kulatý stůl proběhl např. dne 14. 10. 2022, tedy cca tři měsíce před nabytím účinnosti novely). Odpovědi na dotazy k výkladu ust. § 12a ZOS poskytoval správní orgán jak před nabytím účinnosti novely, tak i po něm (dne 15. 2. 2023 proběhl další kulatý stůl se členy Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR, problematika informování o slevách byla též obsahem přednášky zástupce České obchodní inspekce na odborném semináři Unie podnikových právníků konaném dne 23. 2. 2023).

Již v průběhu legislativního procesu tak měl odvolatel k dispozici informace k výkladu ust. § 12a ZOS, na základě kterých mohl upravit svou slevovou komunikaci tak, aby byla v souladu s požadavky tohoto ustanovení. Odvolatel tak však neučinil a zavedl slevovou komunikaci, která odporuje pravidlům daným ust. § 12a ZOS i výkladovým stanoviskům správního orgánu poskytovaným již v době před nabytím účinnosti novely. Odvolatel neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby přestupku zabránil. K naplnění liberačního důvodu podle ust. § 21 odst. 1 zákona o přestupcích nedošlo. Odvolací orgán dodává, že jako k polehčujícím okolnostem orgán prvního stupně přihlédl ke skutečnosti, že

ust. § 12a ZOS bylo do právního řádu zařazeno s účinností od 6. 1. 2023 a šlo tedy v době kontrol o relativně novou povinnost.

Odvolací orgán se dále zabýval odůvodněností výše uložené pokuty. Pokuta byla uložena jako úhrnná, byla použita absorpční zásada ukládání trestů v případě souběhu více přestupků. Podle ust. § 41 odst. 1 zákona o přestupcích *za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.* Nejzávažnějším přestupkem je přestupek podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS, konkrétně ten spáchaný dne 1. 2. 2023 v provozovně Albert Hypermarket na adrese Kotojedská 546/17b, 767 01 Kroměříž, a to vzhledem k finanční újmě, kterou spotřebitel utrpěl (částka ve výši 186,20 Kč). Ke spáchání dalších přestupků bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti [ust. § 40 písm. b) zákona o přestupcích].

Orgán prvního stupně se zabýval relevantními kritérii pro určení výše trestu danými ust. § 37 a násl. zákona o přestupcích. V neprospěch odvolatele byl vzat následek přestupků podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS, kterými spotřebiteli vznikla finanční újma v celkové výši 195,20 Kč. Ve vztahu k přestupkům podle ust. § 24 odst. 7 písm. l) ZOS bylo jako přitěžující okolnost hodnoceno, že k němu došlo celkem při 16 kontrolách a u značného počtu výrobků (celkem 212 druhů výrobků). Naopak jako k polehčující okolnosti bylo přihlédnuto k tomu, že povinnost podle ust. § 12a ZOS byla v době kontrol v účinnosti relativně krátkou dobu. Ve prospěch odvolatele bylo dále přihlédnuto k tomu, že se správním orgánem vždy řádně spolupracoval a snažil se poskytnout všechny požadované informace. Polehčující okolnost byla shledána též v tom, že odvolatel nebyl pro porušení ust. § 12a ZOS dosud sankcionován a že se v posledních třech letech nedopustil porušení zákazu nekalých obchodních praktik. Na druhou stranu byla jako přitěžující okolnost hodnocena skutečnost, že odvolatel byl v minulosti opakovaně sankcionován pro porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS. Ani dříve uložené pokuty tak nevedly odvolatele k tomu, aby učinil taková opatření, aby k porušování této povinnosti z jeho strany již nedocházelo. Orgán prvního stupně pak přihlédl k souběžně vedeným správním řízením [pravomocným rozhodnutím ze dne 14. 7. 2023, č. j. ČOI 87817/23/O100/Krč/Št, byla odvolateli uložena úhrnná pokuta ve výši 200.000,- Kč pro spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS (nesprávné účtování s rozdílem 21,- Kč v neprospěch spotřebitele – nejzávažnějším přestupkem tak je přestupek spáchaný dne 1. 2. 2023 v provozovně Albert Hypermarket na adrese Kotojedská 546/17b, 767 01 Kroměříž, řešený v tomto správním řízení), pro spáchání přestupku podle ust. § 36 odst. 1 písm. l) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, v rozhodném znění, pro spáchání přestupku podle ust. § 135o odst. 1 písm. a) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v rozhodném znění, a pro spáchání přestupku podle ust. § 19a odst. 4 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, v rozhodném znění] a vzhledem k tomu, že o skutcích spáchaných v souběhu nebylo vedeno společné řízení, aplikoval i ve vztahu k těmto souběžně vedeným řízením absorpční zásadu. V podrobnostech odvolací orgán odkazuje na str. 33 až 36 napadeného rozhodnutí.

Co se týče porovnání výše uložené pokuty s pokutami ukládanými v obdobných případech, na které poukazuje odvolatel ve svém odvolání, odvolací orgán uvádí, že rozhodnutím ze dne 15. 11. 2022, č. j. ČOI 142169/22/O100/Krč/Št, byla odvolateli uložena úhrnná pokuta ve výši 310.000,- Kč pro nesprávné účtování zjištěné v 11 případech s celkovým rozdílem 172,68 Kč v neprospěch spotřebitele, pro porušení ust. § 12 ZOS u dvou výrobků a pro porušení čl. 11 odst. 1 a odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady

89/686/EHS. Závažnost jednání projednávaných v odkazovaném případě byla nižší – v tomto řízení je projednáváno nesprávné účtování s celkovým rozdílem 195,20 Kč v neprospěch spotřebitele, tj. o více než 20,- Kč vyšší, a zejména porušení ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS zjištěné při 16 kontrolách u celkem 212 druhů výrobků (oproti porušení ust. § 12 ZOS zjištěnému při jedné kontrole u dvou druhů výrobků) a dále porušení ust. § 4 odst. 4 ZOS, jehož typová závažnost je mnohem vyšší [za přestupek podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) ZOS lze uložit pokutu do výše 5.000.000,- Kč] než závažnost porušení čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686/EHS [za přestupek podle ust. § 54 odst. 4 písm. b) zákona č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, v rozhodném znění, lze uložit pokutu do výše 500.000,- Kč]. Odvolací orgán tedy nemůže s odvolatelem souhlasit v tom, že by závažnost postihovaných skutků byla obdobná. Pokuta v odkazovaném případě je nižší o 90.000,- Kč, což odpovídá rozdílu v závažnosti obou případů.

Pokud jde o příkaz ze dne 4. 5. 2022, č. j. ČOI 61032/22/2200, kterým byla uložena úhrnná pokuta ve výši 250.000,- Kč pro porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS s celkovým rozdílem v účtování 221,74 Kč a pro porušení ust. § 12 ZOS u šesti druhů výrobků, odvolací orgán zdůrazňuje, že přestože byl v projednávaném případě celkový rozdíl v účtování o 26,54 Kč nižší, byla závažnost přestupků hodnocených jako přitěžující okolnost význačně vyšší – v odkazovaném případě se jednalo o zjištění porušení ust. § 12 ZOS u šesti druhů výrobků, v nyní řešené věci bylo zjištěno porušení ust. § 12a odst. 1 písm. a) ZOS u 212 druhů výrobků a navíc ještě porušení ust. § 4 odst. 4 ZOS ve spojení s ust. § 5 odst. 2 písm. d) ZOS u dvou druhů výrobků. Obdobně nižší závažnosti jsou i další případy zmínované odvolatelem – příkazem ze dne 25. 3. 2022, č. j. ČOI 40992/22/2000/Tc, byla uložena úhrnná pokuta ve výši 200.000,- Kč pro porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS (nesprávné účtování s rozdílem celkem 102,95 Kč v neprospěch spotřebitele), porušení ust. § 12 ZOS (ve vztahu k celkem pěti druhům výrobků) a porušení ust. § 13 odst. 9 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky; příkazem ze dne 9. 12. 2022, č. j. ČOI 153328/22/2200, byla uložena úhrnná pokuta ve výši 200.000,- Kč pro porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS (nesprávné účtování s rozdílem celkem 131,37 Kč v neprospěch spotřebitele), porušení ust. § 73 odst. 1 zákona č. 542/2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností (zjištěno ve čtyřech případech) a porušení ust. § 13 odst. 9 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky (zjištěno ve třech případech).

Dále odvolací orgán podotýká, že rozhodnutím ze dne 19. 9. 2022, č. j. ČOI 114948/22/3000/R/AF, byla uložena úhrnná pokuta ve výši 500.000,- Kč pro nesprávné účtování v celkovém rozdílem 427,26 Kč v neprospěch spotřebitele. Tímto rozhodnutím byl obviněný viněn jen z přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. a) ZOS, ačkoli tedy byla celková újma způsobená spotřebiteli nesprávným účtováním mnohem vyšší než v nyní posuzovaném případě, nebyla zde přitěžující okolnost v podobě dalších spáchaných přestupků. Obdobně tomu bylo i v případech rozhodnutí ze dne 28. 6. 2022, č. j. ČOI 78186/22/3000/R/N (potvrzeno rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 26. 7. 2022, č. j. ČOI 94662/22/O100 /Krč/Št), příkazu ze dne 4. 4. 2022, č. j. ČOI 49190/22/2200, příkazu ze dne 11. 7. 2022, č. j. ČOI 88764/22/2200, a příkazu ze dne 4. 11. 2022, č. j. ČOI 136155/22/2000/Bö, ve kterých byl odvolatel rovněž viněn jen z porušení ust. § 3 odst. 1 písm. c) ZOS. Je tedy třeba konstatovat, že výše způsobené škody není jediným kritériem hodnoceným při určování výměry trestu.

Odvolací orgán tak má za to, že uložená pokuta odpovídá pokutám ukládaným v obdobných případech a neodchyluje se od nich v neprospěch odvolatele.

Pokutu ve výši 400.000,- Kč považuje odvolací orgán za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a pokutám ukládaným v obdobných případech a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky. Ke snížení uložené pokuty nebyly shledány důvody.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Toto rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu dále odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Jan Štěpánek
ústřední ředitel
České obchodní inspekce